

~~MdR, NOS Jazzgeschiedenis, deel 117~~ zie Correctie.

plaat 1

~~Coleman Hawkins a/h Orchestra: Dedication (LeonARD Feather)
A/3 - 2:53 - Vogue Int. 40 024~~

~~Benny Carter-altsaxofoon, Coleman Hawkins-tenorsaxofoon, Bernard Addison-gitaar, John Kirby-bas, Big Sid Catlett-drums met "Dedication", 25 mei 1940 in New York City opgenomen voor Milt Gabler van de Commodore Music Shop, oorspronkelijk verschenen op zijn platenmerk Commodore. Carter en Hawkins hadden in Europa nogal wat samen gespeeld, ook voor de plaat, maar dat gebeurde allemaal in 1936/37. The Bean, Coleman Hawkins arriveerde 29 maart 1934 in Londen nadat hij volkomen onverwacht bij Fletcher Henderson ontslag had genomen en op de 6e van die maand nog met Smack op de plaat was gekomen. Hawkins werd gastsolist bij de band van Jack Hylton, op 18 november maakte hij met Stanley Black-piano, Alkert Harris-gitaar en Tiny Winters bas dit "Lady be good".~~

van Leonard Feather, ensemble, pianist te naar de jaren 1930

plaat 2

~~Coleman Hawkins: Lady be good (Gershwin)
B/3 - 2:43 - Regal REG 1047~~

~~"Lady be good", Coleman Hawkins op Parlophone, Londen, 18 november 1934. In januari 1935 is Hawkins met de Hylton band eerst twee weken in Parijs, dan komen zij naar Nederland. Hij speelt daarna een week met de Ramblers olv. Theo Uden Masman in Paschorr, Rotterdam, 4 februari wordt in Pulchri, Den Haag, voor Decca opgenomen. O.A. dit "After you've gone".~~

met 2 rassen had de titel? de jaren 1930

plaat 3

~~Coleman Hawkins with The Ramblers: After you've gone (Creamer, Layton)
A/2 - 2:34 - Ace of Clubs ACL 1247~~

~~"After you've gone", tweede take, tenorsaxofonist Coleman Hawkins op 4 februari 1935 voor Decca in de Haagse Pulchri Studio met Henk Hinrichs en George van Helvoirt-trompetten, Marcel Thielemans-trombone, Wim Poppink-alt-, en André van der Ouderaa-tenorsaxofoon, Theo Uden Masman-piano, Jacques Pet-gitaar, Tonny Limbach/BAS, Kees Kranenburg-drums, de Ramblers van Theo Uden Masman. De volgende maand komt Hawkins in Parijs op de plaat, voor His Masters Voice met de band van Michel Warlop, waarin Stephane Grappelli de pianist is, en Django Reinhardt de gitarist. "Avalon".~~

plaat 4

~~Coleman Hawkins with Michel Warlop a/h Orchestra: Avalon (Rose, Jolson)
A/1 - 3:00 - EMI CLP 1890~~

Chaillou

Arthur Briggs, Noel Chiboust en Pierre Allier-trompetten, Guy Paquet-trombone, André Ekyan, Charles Liséé en Alix Combelle-saxofoon. Stéphane GRappelly-piano, Django Reinhardt-gitaar, Eugène d'Hellemmes-bas, Maurice Chaillou-drums - de band van Michel Warlop met Coleman Hawkins, 2 maart 1935 in Parijs voor HMV. Bij diezelfde session deed Hawkins met alleen de ritmesectie "Stardust".

idem

Coleman Hawkins: Stardust (Hoagy Carmichael)
A/3 - 3:07 - idem

"Stardust", ook van 2 maart '35, Coleman Hawkins met Stéphane GRappelly, Django Reinhardt, Eugène d'Hellemmes en Maurice Chaillou. Bean verdeelt de komende jaren zijn tijd voornamelijk tussen Nederland en Parijs en werkt vanuit die bases ook in Zwitserland en Skandinavie. 26 augustus '35 komt ook hij naar het vermaarde Casino Hamdorff in Laren om met de Ramblers op te nemen voor Decca. De band was iets veranderd omdat de trompettist en arrangeur Jack Bulterman voor Hinrichs in de plaats was gekomen, Masman het pianower over liet aan Nico de Rooy, terwijl Toon Diepenbroek bassist Tonny Limbach had vervangen. Dit is eerst een compositie van Jack Bulterman: "Meditation".

plaat 3

Coleman Hawkins with the Ramblers: Meditation (Jack Bulterman)
A/6 - 3:03 - Ace of Clubs ACL 1247

Dat was de ~~beste~~ take van Bulterman's "Meditation". Nu de ~~beste~~ take van een Sam Wooding/Andy Razaf werkje ~~in Nederland~~ een ander perspectief kreeg dan in New York. U hoort ook even de stem van Coleman Hawkins in "What Harlem is to me".

idem

Coleman Hawkins with the Ramblers: What Harlem is to me (Andy Razaf. Sam Wooding, Denniker)
A/7 - 2:45 - idem

"What Harlem is to me". Tenslotte, nog steeds van 26 augustus 1935 voor Decca in Casino Hamdorff, Laren, tenorsaxofonist Coleman ~~Hawkins~~ Hawkins, oud 30 jaar, met een eigen stuk gemaakt voor een Deense vriendin, "White hat and red hair". Bij deze session noemde hij he plotseling naar de Nederlandse zangeres Netcha Berga die o.a. bij de Rhythm Brothers zong, "Netcha's dream". Eind van deel 117, NOS Jazzgeschiedenis, MDR.

idem

Coleman Hawkins with the Ramblers: Netcha's dream (Coleman Hawkins)
B/1 - 2:39 - idem

MR. NOS Jazzgeschiedenis, deel 117.
plaat 1 Coleman Hawkins All Star Octet: The sheik of Araby (Smith, Wheeler,
B/2 - 2:56 - RCA Victor 730.625 Snyder)

Benny Carter-trompet, J.C. Higginbotham-trombone, Danny Polo-klariné
Coleman Hawkins-tenorsaxofoon, Gene Rodgers-piano, Lawrence Lucie-
gitaar, Johnny Williams-bas, Walter Johnson-drums, het Coleman HAWK
All Star Octet op 3 januari 1940 in New York City voor Blue Bird met
"The Sheik of Araby". Carter en Hawkins HADDEN IN Europa nogal wat
samengespeeld, ook voor de plaat, dat gebeurde allemaal in 1936/37.
Bean, 'Boon', of 'The Bean' zoals men toen over ~~Helen~~Hawkins
schreef, kwam 29 maart 1934 in Londen aan nadat hij volkomen onver-
wacht onslag genomen had bij Fletcher Henderson - de 6e van die maar
had hij voor het laatst bij Smack op de plaat gespeeld. Hawkins
werd gastsolist bij Jack Hylton's Orkest. 18 november '34 maakte hi
opnamen met Stanley Black-piano, Albert Harris-gitaar en Tiny Winte:
bas. Dit is "Lady be good".

opn. 4-3, 82
(correctie) 11-3, 82

NA 105904